

بیست و هشتمین کنفرانس اپتیک و
فوتونیک ایران و چهاردهمین کنفرانس
مهندسی و فناوری فوتونیک ایران،
دانشگاه شهید چمران اهواز،
خوزستان، ایران.

۱۲-۱۴ بهمن ۱۴۰۰

بررسی تقویت اثر غیرخطی کر در سیستم اپتومکانیکی در نقطه شکست پاریتی-زمان

سمیه شاکری، زهره محمودی میمند^۱، دکتر امید حمیدی^۱، دکتر علیرضا بهرامپور^۲

دانشگاه شهید باهنر کرمان، دانشکده فیزیک^۱، دانشگاه صنعتی شریف، دانشکده فیزیک^۲

somayeh.shakeri@gmail.com

چکیده - سیستم پیشنهادی شامل دو مد نوری در حفره فعال و غیرفعال است که همزمان به یک مد مکانیکی متصل شده اند. با استفاده خاصیت ذاتی غیرخطی در سیستم اپتومکانیکی، در حفره غیرفعال اثر غیرخطی کر ضعیف ایجاد شده و به شکل تئوری تقویت اثر غیرخطی در نزدیکی نقطه شکست پاریتی-زمان بررسی شده است.

کلید واژه-اثر تقارن پاریتی-زمان-اثر غیرخطی کر- سیستم اپتومکانیکی- هامیلتونی غیرهرمیتی

Considering Kerr effect in Optomechanical system near the broken PT-symmetry

Somayeh shakeri, Zohreh Mahmoudi¹, Omid Hamidi¹, Alireza Bahrampour²

Faculty of Physics, Shahid Bahonar University of Kerman¹, Sharif University²

E-mail: somayeh.shakeri@gmail.com

Abstract- Proposed system includes two optic modes in active and passive cavities. These system are coupled to the mechanical mode simultaneously. Using the weak kerr effect in optomechanical systems, it is proved that the kerr effect is enhanced near the PT broken point.

Keywords: PT-symmetry effect- Kerr nonlinearity effect- optomechanical system, Non-Hermitian Hamiltonian

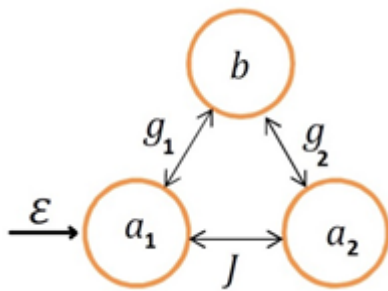
مقدمه

اثر کر غیرخطی برای تولید حالت کلاسیکی غیرخطی ماکروسکوپیک یا وسایل منطق کوانتومی و بسیاری کاربردهای دیگر ضروری است. تاکنون روشهای بسیاری برای افزایش اثر کر پیشنهاد شده است. از جمله این روشها می توان به استفاده از آنسامبل اتمی، اتصالات جوزفسون، شفافیت ناشی از اثر الکترومغناطیسی یا تئوری کوانتومی تقارن پاریتی-زمان اشاره کرد [۱]. در این میان برخی تجهیزات کوانتومی به طور ذاتی خاصیت غیرخطی دارند. سیستم های اپتومکانیکی، نمونه خوبی برای نشان دادن این موضوع هستند. ساده ترین سیستم اپتومکانیک، یک حفره اپتیکی است که یکی از آینه ها می تواند در اثر نیروی فشار تابشی حرکت کند. اتصال اپتومکانیکی بین آینه و نیروی تابشی به طور ذاتی غیرخطی است، به این دلیل که طول حفره بستگی به شدت میدان الکتریکی دارد. دقیقاً مشابه طول اپتیکی یک ماده کر که به شدت میدان وابسته است. بنابراین پدیده های کوانتومی مثل تولید حالت های غیر کلاسیکی از مدهای اپتیکی و مکانیکی، فوتون بلوکه شده، درهم تنیدگی بین فوتون و فونون، دوپاداری و مانند آن در سیستم های اپتومکانیکی بررسی می شود. اثر غیرخطی کر در تحقیقات تقارن کوانتومی زمان-پاریتی مورد توجه قرار گرفته است. مدل تجربی و آزمایشگاهی تقارن پاریتی-زمان به شکل دو حفره متصل شده می باشد که در آنها نرخ بهره و اتلاف معادل هستند. این موضوع به اثبات رسیده است که اگر اثر کر ضعیف به یکی از حفره ها اضافه شود، می تواند تحت تاثیر اثر پاریتی-زمان تقویت شود [۲]. نقطه شکست پاریتی - زمان، دقیقاً محلی است که بعد از آن می توان نتایج شگفت انگیز فیزیکی را مشاهده کرد. از این ایده در این مقاله استفاده شده است. بسیاری از مقاله ها از برهمکنش اتم و سیستم اپتومکانیکی برای افزایش اثر غیرخطی بهره گرفته اند [۳]. تفاوت این سیستم پیشنهادی

با مقاله های دیگر در این است که در آنها از ماده غیرخطی استفاده شده است اما در اینجا اثر غیرخطی، مربوط به حفره اپتومکانیکی است. سیستم توصیف شده در این مقاله شامل سه مد است. دو حفره فعال و غیرفعال که همزمان به یک مد مکانیکی متصل هستند. در این سیستم نوسانگر غیرفعال، اثر غیرخطی ضعیفی دارد. در نزدیکی نقطه شکست پاریتی-زمان، اثر غیرخطی ضعیف بین حفره ها توزیع می شود. در نزدیکی نقطه شکست، سوپر مد نوری در حفره فعال جایگزیده می شود. این خاصیت سبب توزیع اثر غیرخطی و تقویت آن شده است. از این ایده می توان برای تولید دیود فونونی استفاده کرد [۱]. در این مقاله ابتدا هامیلتونی سیستم توصیف شده است. سپس با بررسی سیستم در نزدیکی نقطه شکست پاریتی-زمان، افزایش اثر غیرخطی در سیستم پیشنهادی، از طریق محاسبات بر روی هامیلتونی اثبات می شود.

مدل فیزیکی

همان طور که در شکل نشان داده شده است، سیستم پیشنهادی شامل دو مد اپتیکی با عملگرهای نابودی a_1, a_2 ، بسامد ω_1 و ω_2 و یک مد مکانیکی با عملگر b و بسامد ω_m است (شکل ۱).

شکل ۱: شمایی از سیستم پیشنهادی با دو مد نوری که همزمان به یک مد مکانیکی متصل شده اند.

دو مد نوری با ضریب اتصال g_1 و g_2 به مد مکانیکی متصل هستند و با ضریب اتصال ضعیف J به شکل خطی به یکدیگر متصل شده اند. حفره فعال توسط نور لیزر با نرخ

این هامیلتونی مطابق با معادله (۶) قطری می‌شود.

$$H_1 = \begin{pmatrix} a_1^\dagger & a_2^\dagger \end{pmatrix} V \begin{pmatrix} a_1 \\ a_2 \end{pmatrix} \quad (۶)$$

در این معادله V براساس معادله (۷) است.

$$V = \begin{pmatrix} (\Delta_1 + i\gamma_g) & J \\ J & (\Delta_2 - i\gamma_l) \end{pmatrix} \quad (۷)$$

ماتریس V مطابق معادله (۸) قطری می‌شود.

$$V = \begin{pmatrix} (\Delta_+ + i\gamma_+) & 0 \\ 0 & (\Delta_- - i\gamma_-) \end{pmatrix} \quad (۸)$$

در اینجا تعریف می‌شود:

$$\begin{aligned} \Delta_\pm - i\gamma_\pm &= (\Delta_1 + \Delta_2) / 2 + i(\gamma_g - \gamma_l) / 2 \pm \\ & i[(\Delta_1 - \Delta_2)^2 / 2 - (\gamma_g + \gamma_l)^2 / 2 + \\ & + i(\gamma_g + \gamma_l)(\Delta_1 - \Delta_2) / 2 + J^2]^{1/2} \end{aligned} \quad (۹)$$

در حالت تقارن پاریتی-زمان ویژه مقادیر حقیقی هستند.

به عبارتی $\gamma_\pm = (\gamma_l - \gamma_g) / 2$ ، $\Delta = (\Delta_1 + \Delta_2) / 2$

و $\Delta_\pm = \Delta \pm \Omega$ در این صورت $\gamma = (\gamma_l + \gamma_g) / 2$

و $\Omega = (J^2 - \gamma^2)^{1/2}$ است. قبل از نقطه شکست داریم،

$\gamma \leq J$ ، و سوپرمدها غیرتبهگن هستند. بعد از شکست،

$\gamma > J$ و سوپرمدها تبهگن می‌شوند. در این صورت

$\Delta_\pm = \Delta$ است. در ادامه سوپرمدها برای نقطه شکست

پاریتی-زمان معرفی شده است.

$$\begin{aligned} a_1 &= \alpha_{g+} a_+ + \alpha_{g-} a_- \\ a_2 &= \alpha_{l+} a_+ + \alpha_{l-} a_- \end{aligned} \quad (۱۰)$$

با جاگذاری در هامیلتونی H_2 و صرفنظر از جملات

غیرتشدیدی، در دو حالت تقارن و شکست پاریتی-زمان،

هامیلتونی مطابق با معادله (۱۱) و (۱۲) به دست می‌آید.

معادله (۱۱) در رژیم تقارن پاریتی-زمان و معادله (۱۲)

در نقطه شکست آن است.

ε و بسامد ω_L پمپ می‌شود. در هامیلتونی یک سیستم

ساده اپتومکانیکی با یک مد نوری a و یک مد مکانیکی b ،
 به شکل معادله (۱) است.

$$H = \Delta a^\dagger a + \omega_m b^\dagger b + g a^\dagger a (b + b^\dagger) \quad (۱)$$

در این معادله $\Delta = \omega_L - \omega$ است. اگر این هامیلتونی

تحت عملگر تحول

$U = (g^2 / \omega_m) \exp(a^\dagger a (b^\dagger - b))$ قرار گیرد جمله

$g a^\dagger a (b + b^\dagger)$ با جمله مربوط به اثر غیرخطی کر

$\Delta_g a^\dagger a a^\dagger a$ ، که در آن $\Delta_g = -g^2 / \omega_m$ است،

جایگزین می‌شود. با این توضیحات، هامیلتونی مربوط به

سیستم پیشنهادی در این مقاله با دو مد نوری و یک مد

مکانیکی، به صورت معادله (۲) نوشته می‌شود. با این

تحول، حفره غیرفعال یعنی مد a_2 ، دارای یک اثر

غیرخطی کر ضعیف خواهد شد.

$$\begin{aligned} H = & \sum_{i=1}^2 \Delta_i a_i^\dagger a_i + \omega_m b^\dagger b + g_1 a_1^\dagger a_1 (b + b^\dagger) \\ & + \Delta_g a_2^\dagger a_2 a_2^\dagger a_2 + J (a_1^\dagger a_2 + a_2^\dagger a_1) \\ & + i\varepsilon (a_1^\dagger - a_1) \end{aligned} \quad (۲)$$

در اینجا $\Delta_1 = \omega_L - \omega_1$ و $\Delta_2 = \omega_2 + \Delta_g$ است. در این

صورت هامیلتونی کل $H = H_1 + H_2$ است.

$$H_1 = \sum_{i=1}^2 \Delta_i a_i^\dagger a_i + J (a_1^\dagger a_2 + a_2^\dagger a_1) \quad (۳)$$

$$\begin{aligned} H_2 = & \omega_m b^\dagger b + g_1 a_1^\dagger a_1 (b + b^\dagger) + \\ & \Delta_g (a_2^\dagger)^2 (a_2)^2 + i\varepsilon (a_1^\dagger - a_1) \end{aligned} \quad (۴)$$

ابتدا روی H_1 تغییرات مربوط به اتلاف سیستم اعمال

می‌شود. اثرات اتلاف در دو حفره فعال و غیر فعال، γ_g و

γ_l است.

$$\begin{aligned} H_1 = & (\Delta_1 + i\gamma_g) a_1^\dagger a_1 + (\Delta_2 - i\gamma_l) a_2^\dagger a_2 \\ & + J (a_1^\dagger a_2 + a_2^\dagger a_1) \end{aligned} \quad (۵)$$

$$a_+ \approx \frac{J}{\sqrt{J^2 + (\gamma + i\sqrt{J^2 - \gamma^2})^2}} a_1$$

$$a_- \approx \frac{J}{\sqrt{J^2 + (-\gamma + i\sqrt{J^2 - \gamma^2})^2}} a_1 \quad (13)$$

$$H_{PB-localized} = \omega_m b^\dagger b - (g_2^2 / \omega_m) \times$$

$$(J^4 \gamma^2 / (16(\gamma^2 - J^2)^2)) \times (a_1^\dagger a_1)^2$$

$$+ ((2g_1 J^2) / (\gamma^2 - J^2)) \times$$

$$a_1^\dagger a_1 (b^\dagger + b) \quad (14)$$

نتیجه گیری

در این مقاله یک سیستم متشکل از دو مد نوری و یک مد مکانیکی، شامل حفره فعال و غیر فعال پیشنهاد شده است. از اثر غیرخطی ذاتی سیستم اپتومکانیکی، برای تولید اثر غیرخطی ضعیف در حفره غیرفعال استفاده شد. بررسی رفتار سیستم در نزدیکی نقطه شکست پاریتی-زمان نشان داد، اثر غیرخطی در این سیستم به شکل قابل توجهی تقویت می شود. بنابراین سیستم پیشنهادی می تواند به عنوان یک دیود فونونی استفاده شود.

مرجع ها

- [1] Jing Zhang, Bo Peng, Şahin Kaya Özdemir, Yu-xi Liu, Hui Jing, Xin-you Lü, Yu-long Liu, Lan Yang, and Franco Nori, *A route to low-threshold phonon diodes*, Phys.Rev.B, Vol.92, 2015.
- [2] M. A. Lemonde, N. Didier, A. A. Clerk, *Enhanced nonlinear interactions in quantum optomechanics via mechanical amplification*. Nature communications, Vol.7, 2016.
- [3] Y. Dong, X. Zheng, D. Wang, J. Ding, *Fluctuation-enhanced Kerr nonlinearity in an atom-assisted optomechanical system with atom-cavity interactions*. Optics Express, Vol.29, 2021.

$$H_{PS} = \omega_m b^\dagger b -$$

$$(g_2^2 / \omega_m)(4J^2 / (J^2 - \gamma^2)^2) \times$$

$$(a_+^\dagger a_+)(a_-^\dagger a_-) + (g_1 J^2 / (2(J^2 - \gamma^2)))$$

$$\times (a_+^\dagger a_+ + a_-^\dagger a_-)(b^\dagger + b) +$$

$$i \varepsilon [(i\gamma + \sqrt{J^2 - \gamma^2}) / \sqrt{2(J^2 - \gamma^2)}]$$

$$\times (a_+^\dagger - a_-) +$$

$$(-i\gamma + \sqrt{J^2 - \gamma^2}) / \sqrt{2(J^2 - \gamma^2)}$$

$$\times (a_-^\dagger - a_+)] \quad (11)$$

$$H_{PB} = \omega_m b^\dagger b - (g_2^2 / \omega_m) \times$$

$$(J^2 \gamma^2 / (4(\gamma^2 - J^2)^2)) \times$$

$$(a_+^\dagger a_+)(a_-^\dagger a_-)$$

$$+ (2g_1 J \gamma / (2(\gamma^2 - J^2)))$$

$$\times ((a_+^\dagger a_+)(a_-^\dagger a_-))(b^\dagger + b) +$$

$$i \varepsilon [(\sqrt{2\gamma^2 + 2\gamma\sqrt{\gamma^2 - J^2}}) /$$

$$(2J\sqrt{(\gamma^2 - J^2)}) \times ((-\gamma + \sqrt{\gamma^2 - J^2})$$

$$\times a_+^\dagger + (\gamma + \sqrt{\gamma^2 - J^2}) a_-^\dagger) -$$

$$(\sqrt{2\gamma^2 - 2\gamma\sqrt{\gamma^2 - J^2}}) /$$

$$(2J\sqrt{(\gamma^2 - J^2)}) \times ((\gamma + \sqrt{\gamma^2 - J^2})$$

$$a_+ + (-\gamma + \sqrt{\gamma^2 - J^2}) a_-)] \quad (12)$$

در رژیم شکست پاریتی-زمان مد a_2 از a_1 کوچکتر است و میدان در حفره فعال جایگزیده می شود. در نقطه شکست پاریتی، سوپرمدها مطابق با معادله (۱۳) به دست می آید. در نهایت در حالت جایگزیدگی، هامیلتونی معادله (۱۴) محاسبه می شود. در جمله دوم مربوط به اثر کر در نقطه شکست، وقتی $\gamma = J$ است، مخرج به سمت صفر میل کرده و این جمله بزرگ می شود. به این ترتیب دستیابی به اثر غیرخطی بزرگ امکان پذیر است.